

גיליון מס' 16
שנה 84
ג' בסיוון תשפ"א
14.5.2021

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור: כרמלה

עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

טנא של אהבה / אביגיל מגידנה גרוס

עֲשׂוּ לָכֶם טֶנָא שֶׁל אַהֲבָה
הַטְּמִינוּ בּוֹ רוֹךְ וְהַקְשָׁבָה
וְאַל תִּהְיֶינָה לְקַשְׁטֵי בְּחִיזִים
לְמִצָּא בַדְרֹךְ רְגָעִים מְנַצְּחִים.
עֲשׂוּ לָכֶם טֶנָא שֶׁל סִבְלָנוּת
הַנִּיחוּ בּוֹ חֻמְלָה וְכִנּוּת
וְאַל תִּשְׁכַּחוּ לְפָזַר בְּשִׂמְחָה
מְלִים טוֹבוֹת, אֹר וּבְרָכָה.
עֲשׂוּ לָכֶם טֶנָא שֶׁל תְּקוּהָ
רְפְדוּ אוֹתוֹ בְּתַפְלוֹת וְשִׁלּוּהָ
וְאַל תִּחְשְׁשׁוּ לְחַבֵּק וּלְעַרְבֵב
שִׁלְל צְבָעִים שְׂמֹבְקֵי לוֹ הַלֵּב.
עֲשׂוּ לָכֶם טֶנָא שֶׁל חִלּוּמוֹת
שֵׁישׁ בּוֹ אֶמֶץ, נוֹפִים וְחִלּוּנוֹת/
זֶה הַזְּמַן לְחַגֵּג יְבוּלְכֶם
לְקַצֵּר וּלְשִׁיר אֶת שִׁיר תִּיִכֶם/

יום ירושלים - כ"ח באייר [השנה חל ביום שני 10.5]

ירושלים שלי

מילים: דן אלמגור, לחן: נורית הירש

אמר הרוכל ממזכרת משה:
ירושלים שלי
היא מחנה יהודה בערב חגים
שבת של "פפיטס", קללות נהגים
וחומוס של רחמו וריח דגים
כביסה על הכביש ומקלחת מדלי.
ירושלים, ירושלים, ירושלים שלי. ירושלים שלי...

אמר הצעיר שם ליד שער שכס:
ירושלים שלי
היא צלב על חנות, ושוטרים בחצות
אחות שהלשינה ובור עם פצצות
מצעד עצמאות, וידיים קפוצות,
"יס סר, ווט דו יו לייק? קבב אור שישליק?"
ירושלים שלי...

אמר הבלן ממאה שערים:
ירושלים שלי
היא שטריימל שחור וספרים אפורים
ו"בת ישראל לא תלך בקצרים"
היא לחש תפילה לימים אחרים
לא כאן, כי למעלה קורצת היא לי
ירושלים שלי...

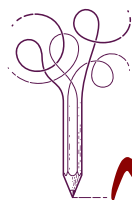
אמר החייל מאשדות יעקב:
ירושלים שלי
הייתי בה פעם בבוקר של שכול
סימטה וצלף בצריח משמאל,
מאז לא חזרתי פשוט לא יכול
אבנר וגדי - שניהם בשבילי...
ירושלים שלי.

אמר הסנדלר משכונת קטמון:
ירושלים שלי
הוא שבע שנים של גשמים בבלוקון,
שיכון בלי חנות, אוטובוס בלי חשבון,
שבת - הצגה ראשונה באוריון,
גם קטמון ג' היא בשבילי
ירושלים שלי...

תפילה ליד הכותל

פורסם לפני שנים רבות, הפך לאקטואלי בימים אלה.

עיתונאית מחו"ל מבקרת בכותל המערבי ומסתכלת בעניין על כל המתרחש. היא רואה יהודי קשיש שבדיוק גמר להתפלל, מקפל את הטלית ומתחיל ללכת לדרכו.
היא ניגשת אליו ושואלת: "סליחה, אפשר רגע לשוחח איתך?" "בבקשה", עונה היהודי.
- באיזו תכיפות אתה מתפלל כאן?
- כל יום, כבר ארבעים שנה.
- ומה אתה מבקש בתפילה שלך?
- אני מתפלל ומבקש שהיהודים והערבים יחיו בשלום בלי ריבים ומלחמות, ושכל הילדים שלנו יגדלו בשובע, בשלווה ובביטחון.
- זה ממש נהדר. ואיך אתה מרגיש אחרי שאתה מתפלל ככה כבר ארבעים שנה?
- כאילו אני מדבר אל הקיר...

חברים כותבים

ירושלים / מאיר בן עמי

את ילדותי חלפה
נושאת ריחות של בית
וגם קולות הומים בעוז
ריככו שמיר ושית

עומד אני מול החומה
ניצב אני כעד
רואה את העולם כולו
תוקע בך יתד

השארתי בך עירי
כאב ויגונות
נושא אני איתי
תקוות וזכרונות

את עירי מולדתי
נגעתי בך לא פעם
את תמיד מחוז חפצי
נצרתני את הטעם

את שלנו עיר דוד
נושאת שמחה וסבל
יביט עולם ויראו כולם
איתך לעד נניף הדגל

עין אליך צופיה
והלב פועם אלפיים
מעל פסגת הר הצופים
שלנו את ירושלים

את עירי, עיר שלם
הייתי בך רק חלק
ועוד ארצה ברבות ימים
לסגור אצלך עוד פרק

אני גדלתי בתוכך
רחוב רצוף באבן
חיכתי בך את ילדותי
סיככת אותי בשמן

לזכר הרוגי האסון במירון

סיגל אשל

בלב דואב, לזכרם
מי במים
ומי באש
ומי בחנק
ומי בתהום
ומי בהר
ואין מנוחה
לעולמים
רק הרבה מטפחות קטנות
ללקט את הדם
ואין מטפחת גדולה דיה
לכסות על הדם.

בית שער הגולן
אבל על מותה של
חגית מאיה רימר ז"ל

19/4/2021 רשם: רמי יעקב, מזכיר הקיבוץ

משתתפים בחדר ישיבות: אורה אלון, רותם קידר, נעמי מור, יהודה כהן, שלמה שגיא, זיו בן סירה, יניב צור, הלל צרי, צאלה גיצין, יואב גולן, אלי עמוס, אילן אופיר, רמי יעקב.
 משתתפים בזום: אודי ארזי, אביב לשם. לא נכחו: חוה ברייר
 יו"ר ועד הנהלה: אורה אלון

1. ועדת דירות - דיון בערעור משפחות על החלטת ו.דירות לעניין דירת גרל'ה אלמוג ז"ל

מוזמנים המשפחות וועדת דירות

בפתיחת הדיון סוכס על אופן הדיון:

< כל משפחה מציגה את עמדתה בנושא הדירה.

< נציגי ועדת דירות מציגים את הסיבות שהביאו אותם לקבל את ההחלטה שהתקבלה

< דיון פנימי במזכירות על פניות המערערים וקבלת החלטה

נציגי ועדת דיון סקרו את מכלול הסיבות שבגינם התקבלה החלטתם לתת את דירת גרל'ה אלמוג ז"ל לטמיר פרידמן.

מבחינתם, ההחלטה לא הייתה פשוטה כלל, אך לאחר מספר דיונים בנושא התקבלה ההחלטה.

בדיון שהתפתח לאחר שמיעת דברי הוועדה, הביעו חברים דעות שונות ומגוונות בכל הקשור לדברים שהוצגו.

כמו כן, עלה בדיון התנהלותו של אחד מבעלי העניין בדירה כנגד חברים אחרים באופן שהתפרש כאלימות מילולית בוטה במיוחד.

המזכירות הרחבה ראתה לנכון לגנות בכל לשון של גינוי כל מעשה אלימות שהוא, המזכירות רואה בכל מקרה של אלימות הפרה בוטה של נורמת החיים שלנו בקיבוץ כחברים השותפים בכל !

בתום הדיון, התקבלה החלטה ברוב קולות לקבל את עמדת ועדת דירות ולאפשר לטמיר פרידמן לקבל את דירת גרל'ה אלמוג ז"ל בחתימה על מסמך המגדיר את הדירה כדיון זמני.

2. מחסומים ושערים ברחבי הקיבוץ

מפאת חוסר זמן הדיון נדחה לישיבה הבאה

28/4/2021 רשם: רמי יעקב, מזכיר הקיבוץ

משתתפים בחדר ישיבות: אורה אלון, רותם קידר, חוה ברייר, יהודה כהן, זיו בן סירה, יניב צור, הלל צרי, צאלה גיצין, יואב גולן, אלי עמוס, אודי ארזי, אביב לשם, אילן אופיר, רמי יעקב. לא נכחו: נעמי מור, שלמה שגיא. יו"ר ועד הנהלה: אורה אלון

1. שיעורים ומחסומים ברחבי הקיבוץ

הנושא עלה לדיון לבקשת חברי המזכירות הרחבה. אלי עמוס הציג את מפת השיעורים והמחסומים בקיבוץ כמו גם את הבעיות העיקריות שעולות מהשטח בשל סגירת השיעורים בשעות מסוימות, בעיקר באזור בתי הילדים. ההחלטה לסגור בשעות הבוקר ואחר הצהריים (שעה בכל פעם) גורמת לחברים המתגוררים בסמוך לאזור לקשיים בעת היציאה לעבודה והחזרה ממנה. מצד שני, חברים רבים מצדדים בסגירה מוחלטת של הכביש לשימוש יום יומי בשל הסכנה בנסיעה בכביש שהינו בסמוך לבתי הילדים. בדיון שהתפתח, חברי המזכירות הרחבה רואים לנכון לציין שבטיחות חברים וילדים קודמת לכל נסיעה בכבישים ובשבילים. המזכירות הרחבה מבקשת להפנות את הנושא לדיון בוועדת תכנון לצורך הסדרת חניות מסודרות ברחבי הקיבוץ והוספת שלטי זהירות ואמצעים אחרים להפחתת כמות ומהירות הנסיעה בכבישים הפנימיים.

בסופו של הדיון הובאו האפשרויות הבאות להחלטה על המחסומים באזור בתי הילדים:

1. לסגור את המחסומים באופן קבוע

2. לפתוח לשימוש ללא הגבלה

3. לאפשר פתיחה לסירוגין בכל 15 דקי (לבדיקה עד לסוף השנה)

4. להשאיר את המצב כפי שהוא עכשיו

בהצבעה הוחלט לקבל את אפשרות מס' 4. בנוסף להעביר את הנושא לוועדת תכנון להסדרת חניות מסודרות ברחבי הקיבוץ.

2. קריטריונים למעבר לדירות מתפנות בעת מעבר חברים לשכונת הירדן - דיון שני

מוזמנים חברי ועדת דירות. בדיון הוצג המסמך שהוכן ע"י ועדת דירות לצורך קבלת החלטות והכנת רשימת חברים שיעברו לדירות שיתפנו. המסמך המוצע הינו לדירות המתפנות ע"י חברים העוברים לשכונת הירדן ולא מעבר לכך בשלב זה.

התפתח דיון סביב העיקרון המוביל במסמך שהוותק הוא הגורם העיקרי בשיקולי המעבר.

בתום הדיון אושר מסמך העקרונות ויפורסם לציבור כחלק מההחלטות המזכירות הרחבה.

3. אישור דו"חות כספיים לשנת 2020 הוועד המקומי

דו"חות כספיים של הוועד המקומי המסכמים את שנת 2020 הוצגו ואושרו בישיבה.

4. דיווחים והודעות:

הגיל הרך – לאור מצוקת כ"א הוחלט לאשרר את ההחלטה שהתקבלה בנובמבר 2019 לאפשר לחברות פנסיונריות לסייע בעבודה בגיל הרך בתשלום. כמו כן, לחברות אשר עובדות באופן מלא במקום עבודתן בענפי הקיבוץ לעבוד ביום שישי בסיוע לצוות גיל הרך.

קריטריונים למעבר לדירות 90 מ"ר המתפנות לאחר המעבר לשכונה החדשה

זכאים לעבור לדירות המתפנות עם המעבר לשכונת הירדן ל- 14 יח':

- # משפחות צעירות עם ילדים שגרות היום בדירות קטנות מ-90 מ'.
- # משפחות שגרות בדירות של 90 מ' אך טרם עברו שיפוץ גדול אחרי חיבור הדירות.

סדרי העדיפות לבחירת דירת "החלומות":

1. בעלי הוותק הגבוה ביותר (מספר הילדים לא נותן קדימות באף אחד מהמצבים המפורטים למטה).
2. במידה ומשפחה מחליטה לראות את הדירה אליה תעבור כדירת הקבע שלה, תקבל קדימות בתור בכפוף למופיע בסעיף 1.
3. במידה ויותר ממשפחה אחת בוחרת באותה דירה כדירת קבע, החבר/ה בעלת הוותק הגבוה יותר - יקבל את הדירה.
4. במידה והוותק זהה – החבר/ה המבוגר/ת יותר יקבל את הדירה.
5. במידה וכל הקריטריונים זהים – תיערך הגרלה.

כללי:

- חשוב לציין: לא יתאפשר מעבר מדירה משופצת אחת לשנייה, אלא אם האחרונה תוגדר כדירת קבע.
- משפחה שוויתרה על זכותה לעבור לשכונה החדשה, תהיה הראשונה בתור לעבור לדירה משופצת – בתנאי שתגדיר אותה כדירת הקבע שלה.
- גרושים שיצאו מדירתם המקורית זכאים לדירה מתאימה בגודל של עד 75 מ' - זאת בכפוף להחלטת המזכירות הרחבה.

**בית שער הגולן משתתף בצערם
של מילה לוין
ובני משפחתה
במות האם**

סיכום עונת הגשמים 2020-2021

נכון ל 1.5.21

יעקב שן

הסתיימה עונת הגשמים. על אף כל "המאמצים" שעשינו, לא הגענו לממוצע הרב שנתי, אבל התקרבו אליו.

עד סוף אפריל ירדו 359.4 מ"מ. הממוצע הרב שנתי 383.3 מ"מ כלומר, חסרו לממוצע 23.9 מ"מ.

איך התחלקו הגשמים על פני העונה

ס"ה	5	4	3	2	1	12	11	10	החודש
359.4	0.0	3.4	23.6	93.3	90.0	66.6	82.5	0.0	2020-21
383.3	5.7	26.3	46.8	72.5	96.6	80.1	43.0	12.0	ממוצע

מרבית הגשמים ירדו בחודשים נובמבר עד פברואר.

בראשית העונה ובסופה כמעט ולא ירד גשם.

בעונה זו היו 42 ימי גשם לעומת ממוצע של 58 ימי גשם בשנה.

הערה: בשירות המטאורולוגי גם טפטוף נחשב ליום גשם. בעונה זו נספרו 7 ימי גשם בהם ירדו פחות מ-1 מ"מ. ו-8 ימי גשם נוספים בהם ירדו פחות מ-3 מ"מ.

מפלס הכנרת

הכנרת כיום כמעט מלאה לגמרי. חסרים לקו האדום העליון 34 ס"מ.

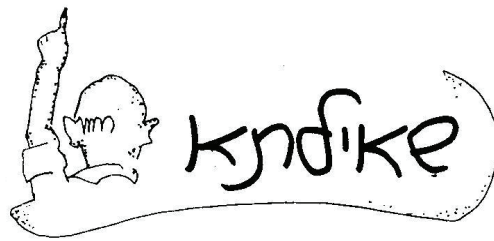
המפלס עלה מתחילת העונה ב 231 ס"מ (ממוצע רב שנתי של עליית המפלס לעונה כ 150 ס"מ). גובה המים מעל הקו האדום התחתון 384 ס"מ.

למה לא פתחו את סכר דגניה?

את האמת צריך לומר: רשות המים כבר עשתה את כל ההכנות לפתוח את סכר דגניה כדי למנוע הצפות. בדקו את הסכר מבחינה מכנית האם הוא ערוך לפתיחה. ובכל זאת "עשו חושבים" והחליטו שחבל "לבזבז" מים והתחילו לשאוב למוביל ולהזרים את המים למאגרים במרכז הארץ.

האם התחזיות בתחילת העונה התממשו?

לפי הסטטיסטיקה, לא היו עד היום שלוש עונות גשם רצופות מעל הממוצע. מאחר ושתי העונות הקודמות היו גשומות מעל הממוצע, הניחו כי עונה זו תהיה מעוטת גשמים. בפועל לא הייתה לנו שנת בצורת, אבל בכל זאת התקרבו לממוצע.

ירון שן שואל

לאחרונה התחדשנו במערכת פתיחת שערים חדשה, אולם בני הקיבוץ (שלא גרים בקיבוץ), רשאים להיכנס רק דרך השער הראשי, ולא יכולים לפתוח את האחרים. כששאלתי את הממונה בקיבוץ על סיבת שינוי המדיניות, נאמר לי כי זו הנחיה שקיבל. אני מבקש להעלות, שאילתא ציבורית מדוע משנים סידור טוב, שהיה נהוג אצלנו שנים? האם הסיבה היא כספית, האם החשש מגניבות? או סיבות שמא אלה סיבות אחרות, חשובות אף יותר, בגינן נעשה השינוי.

אלי עמוס עונה

הרשאה לפתיחת שערי הקיבוץ ניתנה לכל חבר המתגורר בשער הגולן. המדיניות של פתיחה וסגירת השערים נבחנת מעת לעת ולעיתים אנחנו מוצאים לנכון להתאים אותה. היא נגזרת מתפיסת הביטחון שלנו, בתוכה כלולה גם אחזקת המחסומים והשערים. אנחנו מנסים למנוע תקלות ולכן ההרשאה לפתיחת כל השערים היא לחברים הנמצאים וגרים כאן. בני קיבוץ מקבלים הרשאה לשער הראשי, מתוך הנחה כי תמיד אפשר להתקשר לבן משפחה או חבר שיפתח עבורם כל שער אחר. הסיבה לשמירת ההרשאות היא בטיחותית, פלילית, וכספית- הרשאות נוספות הן תוספת תשלום לחברה שמפעילה עבורנו את פתיחת השערים. עם זאת, במקרים יוצאי דופן אני מזמין לפנות אליי ונדבר על פתרון מתאים.

**בית שער הגולן משתתף בצערם
של אבי מילר
ובני משפחתו
במות האחות**

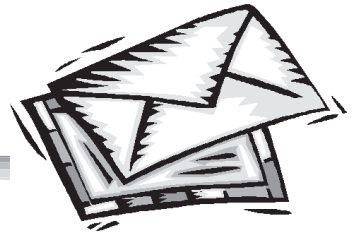

דירת האירוח

איה רוטבנ

א. דירת האירוח עוברת שיפוץ: החלפת דלת המקלחת וחלון המקלחת.
ב. בביקורי האחרון בדירה התברר לי שמי שהשתמשו בה לאחרונה החליטו לשנות את הסדרים בתוכה.
אני מבקשת לא לשנות את הסידור הקיים, ואם מוכרחים - בבקשה, להחזיר את הסידור הקודם לפני שעוזבים את הדירה.
ותזכורת: את המצעים המשומשים יש לזרוק לכביסה ולא להחזיר לארון המצעים, כפי שמצאתי לאחרונה.
הדירה משמשת רבים, אני מבקשת מכולם להשאיר את הדירה כמו שמצאו אותה, מסודרת ונקיה.

מתיק המכתבים

שום איזכרות העלון ויזכרו!!

חצי חודש, פלוס-מינוס וחי סופר, אני מוצא בתיבת הדואר צמד עלונים.
הקריאה בהם מסבה לי עונג של ביקור חוזר במקום מוכר ואהוב. לא את כל העניינים אני
באלת מביין ולא את כל השמות אני מכיר - אבל מביין הדפים עולה ריח של בית.
ישר כוח לכל המתמידים במלאכה, ותודה על המלוחים המתקתים.

צ'ז נצ'ר, יולי

ביום שאחרי הקורונה

בתיירות שלנו מסתערים על השוק - ההזמנות לחודשי הקיץ כבר זורמות
ראיון עם שלמה אזרזר - אביב לשם

"נו, מתאוששים?!", שאלתי את שלמה אזרזר, מנהל האירוח הכפרי "אל מול גולן", בפתח שיחתנו. "אפשר להגיד בזהירות המתבקשת שכן", הוא השיב לי בכנות, זה עדיין לא 'האטרף' שהיה בעבר, אילת וים המלח גורפים את רוב הקלפים בקופה בימים אלה, גם כפרי הנופש הגדולים באזור שלנו נהנים מביקוש גדול בזכות הכנרת המלאה. אנחנו במקום טוב בין כפרי הנופש בגודל שלנו".

נפגשנו במשרדי התיירות לדבר על ההכנות ל"יום שאחרי הקורונה". סיקרן אותי איך מניעים מחדש את הספינה הזו, שדממה לחלוטין במרבית שנת משבר הקורונה. איך שומרים על החדרים והציוד, מי נשאר מהצוות, איך שומרים על הנוי, על הקשר עם סוכני תיירות בארץ ובעולם, על מה שמים דגש בשיווק המחודש ואיך מבדלים עצמנו בתחרות העזה על תשומת ליבו וכיסו של הנופש.

אולם לפני שנגיע לשם, סיכום קצר של תקופת הקורונה, חסרת התקדים.

בשנת הקורונה חווינו ירידה של יותר מ-80% בתפוסה, ורוב התקופה היינו סגורים לגמרי. מבחינת הכנסות סיימנו את 2020 ברווח קטן בחודש אוגוסט שהיה ממש חזק, ובנוסף קיבלנו מענקי מדינה בהיקף של מאות אלפי ₪ פיצויים מרשות המיסים, מענקים על גיוס עובדים ואובדן הכנסה ומענק ממשרד התיירות.

בכל התקופה נשאר שמעון לעבוד על תחזוקת המתחם, לשמור על הציוד, מערכת המים, החדרים, מכשירי חשמל, צביעת חדרים ותחזוקה שוטפת. זה הוכיח את עצמו לטובה, כי עסקים שהשביתו הכול ולא דאגו לתחזוקה שוטפת חוו נזקים אדירים אחרי שהתאפשר לחזור לשגרה.

בכל זאת, איך מניעים מחדש?

תראה, נערכנו לרגע הזה, בו יוכרז שרמת התחלואה נמוכה מספיק כדי לפתוח מחדש. היו חודשים שהתיירות הייתה סגורה לחלוטין, למעט תחזוקה שוטפת כאמור. השבוע הפעלנו מנוע הזמנות חדש, שהוא הכלי באתר האינטרנט דרכו אפשר להזמין אירוח. ההזמנה הישירה מהממשק עם התוכנה המלונאית שלנו, "הם מדברים ביניהם", וכך נוצר התיאום. עשינו שינוי גדול בכך שהתאמנו עצמנו לנתח הגדול של הנופשים - קהל תיירות הפנים, שהיא תובענית יותר, רוצה לדעת מה מציעים ומה כוללת חבילת האירוח, וזה בסדר גמור, מאתגר אותנו גם במתן פתרונות לצרכים.

מתי קבוצות מחו"ל?

כבר מגיעות קבוצות, מעט אמנם, וביניהן גם קבוצות "תגלית". זה מורכב כי קבוצה גם רוצה פעילות בידור, ארוחות ברמה גבוהה יותר, מקום התכנסות ודרישות נוספות. אני מאמין שזרם ההזמנות יגבר סביב אוקטובר ועוד יותר בשנה הבאה. בזירת התיירות הנכנסת הקשר שלנו מתבצע דרך סוכנים מהארץ ומהעולם. יש לנו הסכם עם סוכנים שעובדים איתנו לאורך

השנים. הם יכולים להיכנס למערכת, לראות אם יש חדרים פנויים ולעשות הזמנות. מי שנותן מענה לתיירות פנים ולתיירות מהעולם זה אתר בוקינג Booking. האתגר שלנו, וזה גם יותר משתלם לנו כלכלית הוא להגיע לכך שמרבית ההזמנות יהיו ישירות, טלפונית, או דרך האתר או בעקבות פרסומים שלנו ברשתות החברתיות.

לא כולם שרדו

על שאלתי אם יש שחקנים על המגרש שלא שרדו את שנת הקורונה, משיב שלמה בחיוב, יש גם מקומות וגם סוכנים שלא שרדו, לא היה להם גב כלכלי מספיק רחב לסחוב את כל התקופה הזו. "אל מול גולן" הוא עסק מוכר עם שם טוב, יש לנו קיבוץ מאחורינו. בתיירות פנים יש הזמנות ישירות והסכמים עם סוכנים גדולים של יחידים וקבוצות, ואחרי חג שבועות אני יוצא למהלך שיווק עצמאי מול הסוכנים, כדי לעודד את ההרשמה לקיץ, ובכלל לכוון אותם אלינו. אין תחליף לקשר אישי בעניין הזה.

מה מסתמן מבחינת נתוני תפוסה לקיץ?

שבועות - מלא. בחודש יוני אנחנו כרגע ב-60% תפוסה בסופי השבוע, באמצע השבוע תפוסה נמוכה יותר. חודש יולי מתמלא. אני מאמין שהשנה תהיה בסך הכול טובה, כיוון שרוב היעדים בחו"ל עדיין סגורים לישראלים ואנשים מחפשים חלופה לחו"ל. באוגוסט כל חדרי המשפחה כבר תפוסים. אגב כבר נכנסות הזמנות ל-2022 ו-2023.

בממשקים עם הקיבוץ יש שינויים?

בסיוור החקלאי, הבוטני ובאתרי המורשת בקיבוץ שער הגולן החלטנו על שינוי והם יתחילו מעתה בשעה קבועה בימים שישי ושבת. קובעים שעה ויוצאים. בצוות העובדים היו שינויים בצוות הקבלה, שמעון מכסה את כל תחום התחזוקה, לילך תורן על ההזמנות, הצעות מחיר, תאריכים וקשר עם קבוצות וסוכנים, וכמובן עובדות משק הבית המסורות שלנו. אני רוצה לציין ולהודות מאוד לצוות הנוי בניצוחו של איציק עזרא על טיפול, ייזום ואחזקה שוטפת – מקצועית ואסתטית של כל הנוי. אני גם רוצה להודות לצוות התרבות, המטבח חדר האוכל והמכבסה, העבודה המשותפת הסינרגטית מאוד עוזרת לנו.

יש לך בקשות מיוחדות מהקיבוץ,

מהחברים?

אני אוהב את שער הגולן, את "אל מול גולן". אני איתכם כבר 25 שנים. בעת הזו אין לי איזה שהו ציפיות או בקשות מיוחדות ממקבלי ההחלטות או החברים. עברנו צונאמי גדול ושרדנו. אני משתדל להסתדר עם מה שיש, המערכת נותנת לנו חמצן לתחזוקה שוטפת בחדרים ובציוד, בקרוב נחדש צבע במבנים, בנוי הנהדר שמטפח צוות הנוי מהקיבוץ. ביחד נחזיר את התיירות לדרך המלך.

נפלאות ההידרופוניקה

בן רימר

התחלתי עם התחביב של גידול הידרופוני בחממה שהייתה לי ליד הבית הקודם. כשעברנו בית התעצלתי להקים מחדש את המערכת אחרי הפירוק בשל המעבר. בסוף לקח לי רק שלוש שנים לגייס מוטיבציה ולבצע עבודה שסיימתי בשעה וחצי... נו, אלה החיים. לאור בניית המערכת החדשה מחוץ לבית וריבוי הסקרנים המבורכים, אשמח להסביר את פלאי ההידרופוניקה.

קצת רקע: ההידרופוניקה היא שיטה לגידול צמחים במצע מנותק מהאדמה, ללא שימוש בהזנה דרך האדמה. או בגדול - גידול צמחים בתמיסת מים במקום באדמה. בגדול, תמיסת מים = מים עם דשן.

היום ההידרופוניקה נחשבת אמנם לחלק מחקלאות העתיד, בזכות מגוון סיבות שאליהן עוד נגיע, אבל עקרונות השיטה הזו עתיקות ולמעשה הולכות אחורה עד 1627.

נתחיל מהבסיס, אז תחזיקו חזק – צמחים לא צריכים את האדמה כדי לגדול. צמחים כן צריכים חומרים מזינים, שהם סופגים כיונקים מהמים.

בטבע, האדמה היא מאגר חומרים מזינים, אבל האדמה עצמה לא חיונית לגידול הצמחים, אלא חיונית יותר כעייגון לשורשים, שמצידם סופגים את החומרים המזינים מהקרקע כשהם מומסים במים. לכן, אם פשוט נוסף למי ההשקיה של הצמח את החומרים המזינים בצורה מלאכותית, הוא יוכל להתקיים ללא צורך באדמה.

יש מספר שיטות לגידול צמחים בהידרופוניקה, ויש צמחים שמתאימים יותר לשיטת גידול זו. אם דיברנו על עייגון, אז כנראה שלא נגדל אקליפטוסים במערכת הידרופונית, אבל צמחים בעלי מערכת שורשים שטחית יותר מתאימים ומצליחים מאוד, כגון ירוקים למיניהם, חסות, תותים, עגבניות, מלפפונים ועוד הרבה.

לא ניכנס לכל השיטות לגידול, אבל העיקרון בכולן דומה: שורשי הצמח כל הזמן באים במגע עם תמיסת מים ודשן ומקבלים חמצן ממשאבת אוויר, או מסחרורתנועת המים.

בהידרופוניקה המסחרית נפוצות שתי שיטות גידול:

1. בריכות רדודות מלאות במים עם דשן ועליהן רפסודות קלקר צפות ובהן חורים שדרכם עוברים שורשי הצמח אל המים.

2. מערכות שבהן המים זורמים דרך צינורות בשיפוע קל ובהם חורים בהם נעוצות כוסות פלסטיק מחוררות שבהן הצמחים גדלים, וכך שורשיהם מתארכים ונוגעים בזרם המים שנוצר בשל השיפוע.

צמחים הגדלים במערכת הידרופונית מניבים יותר תפוקה בפחות זמן ובדרך כלל גם באיכות גבוהה יותר.

יתרונות נוספים של השיטה:

הגידול ההידרופוני מנותק מהאדמה וכך לא חשוף למחלות המגיעות מן הקרקע.

אין עשביה אז אין ריסוסים, ואין אדמה שצריך לעבד.

תפוקה גבוהה מאוד ביחס ליחידת השטח בשל התוצרת המעולה ומחזורי גידול רבים בשנה. ההידרופניקה **חסכונית מאוד** במים מפני שהיא בעצם מערכת סגורה הממחזרת מים. גידול הידרופוני צורך כמות מזערית של מים לעומת גידול מסורתי. ניתן גם **לחסוך בעלויות דישון** בשל הדיוק שהשיטה מאפשרת להתאמת רמת הדישון למערכת. אין זיהום אקולוגי בשל המערכת המבוקרת. מחיר גבוה לתוצרת הידרופונית, ולסיום, קטיף קל ונוח.

חקלאות העתיד

חקלאות הידרופונית היא חקלאות העתיד ההולכת ותופסת תאוצה בעולם וגם בארץ. היא מאפשרת לייצר מזון באופן בר קיימא, תוך פגיעה מינימלית במשאבי טבע וסביבה וללא התפשרות על איכות התוצרת.

זו חקלאות חכמה בעולם, שמצד אחד הופך לעני יותר בקרקע חקלאית, ומצד שני צריך להאכיל אוכלוסייה הולכת וגדלה. עד שנת 2050 צפויים לחיות על פני כדור הארץ כ-9 מיליארד בני אדם. מול האתגר הזה ניצבת החקלאות המסורתית עם אתגרים כמו מזג אוויר שהופך לקיצוני ואלים יותר, קרקעות ההופכות לנדירות יותר, מחסור מתגבר במים, בכוח אדם ועוד. החקלאות ההידרופונית עונה על האתגרים האלו ותהפוך לשיטה שבה נצרוך חלק גדול מהמזון שלנו בעתיד. כבר היום אפשר לרכוש למשל חסה הידרופונית בכלבו, וסל המוצרים ההידרופוני ילך ויגדל.

מי שרוצה מוזמן בשמחה לסיוור מודרך (לא בין 14:00 ל-16:00) במערכת ההידרופונית שבניתי ליד הבית ובה צמחים בני מספר שבועות שגדלו פרא, ופלא בחצי מהמזמן מקרקע רגילה אם לא מהר מזה.

אשמח לעזור לכל מי שרוצה או מתעניין בהקמת מערכת ביתית. זה הרבה יותר קל ממה שזה נשמע.

בן רימר

משולחן משאבי אנוש

חברים שלום,

יש תחושה שהקורונה מאחורינו, או לפחות שנמצאת בשליטה, המשק מתחיל להתאושש, וחוזרים לשגרה מבורכת. באווירה זו מתחילים להניע תהליכים. אעדכן אתכם בקצרה על העשייה במש"א בתקופה האחרונה.

צוות מש"א: צוות מש"א החדש התכנס מספר פעמים ולאחר היכרות ותיאום ציפיות התחיל לעבוד. כפי שהובטח, בין הנושאים הראשונים שעל סדר היום הוא הסדרת נושא שעות עבודה בתמורה. זה כולל איסוף נתונים, בדיקה של מה עובד טוב, מה עובד פחות טוב, רשימת הצרכים מהשטח, ועוד. נעשית חשיבה מחודשת על הדברים כפי שהם מתנהלים היום כשבסופו של דבר המטרה היא בניית מסמך מעודכן שייתן מענה, הן לענפים והן לחברים. אני חוזרת ומזמינה חברים לשתף אותי או את אחד מחברי הצוות ברעיונות ובהצעות לשיפור ההתנהלות בעניין.

פורום מנהלים: לאחרונה חידשנו את פורום מנהלי ענפים במשק ובקהילה. הפורום מתוכנן להתכנס בתדירות של אחת לחודש, למפגשי למידה ולהתנסות בכלים פרקטיים לשיפור הניהול ותוצאות הענף, שיתוף והתייעצות עמיתים. את התוכנית בנתה ומנחה גילה יולזרי בעלת ניסיון רב בפיתוח ארגוני, ניהול משאבי אנוש בקיבוצים, ליווי ואימון והנחיית סדנאות. המפגש הראשון סוכם בהצלחה רבה תודות לאווירה הטובה שהיתה בין חברי הפורום והתחושה שהפורום הזה יכול לתת המון למנהל. נשארנו עם טעם של עוד וציפייה לבאות.

הסדר זיקה בין היקף משרה וחלוקת רווחים: החל מינואר 2021 התחלנו ביישום הסדר הזיקה כפי שהוחלט בקלפי. מדי חודש נעשית בדיקה של היקפי משרות החברים לצורך עמידה בהסדר. לחברים שהיקף משרתם מתחת ל-90% נשלחה תזכורת על כך. ישנם לא מעט חברים שבעקבות המכתבים פונים ופועלים למילוי היקף המשרה, ואני מברכת על כך. כמובן שהשפעות הקורונה יילקחו בחשבון למי שזה רלוונטי לגביו. כפי שציננו, השאיפה היא שלא נצטרך להפעיל כלל את ההסדר. אני מזמינה את מי שמעוניין לפנות אליי ונוכל למצוא ביחד פתרונות להשלמת המשרה.

מדיניות השתתפות בעלויות טלפון נייד: בהתאם למדיניות ההשתתפות החדשה של הקיבוץ בעלויות טלפונים ניידים, שאושרה בהנהלה כלכלית, החלו ענת שילה-לשם הגזברית, כרמית צמח ועינב אבישר לפנות לחברים ולהחתים אותם על טפסים לתשלום ישיר לחברת סלקום.

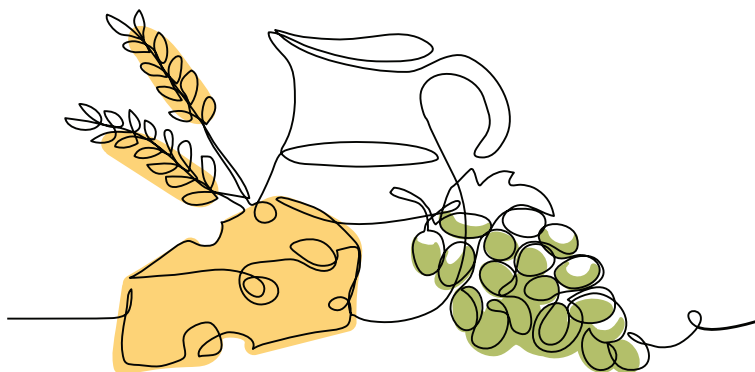
בנוסף, ישנם חברים שאינם בעסקה של סלקום, אשר עד היום קיבלו החזרים מהענף בעלויות שונות. אנו מבקשים להבהיר כי בהתאם למדיניות החדשה, גובה החזר הוא 35 ₪ בלבד. עובדי החוץ שיש להם השתתפות מעסיק יקבלו גם הם השתתפות מהקיבוץ. המדיניות תיושם החל מ-1.6.2021.

יו"ר חינוך: באוקטובר 2020 ובינואר 2021 פורסם מכרז לתפקיד יו"ר מנהלת חינוך. עד כה לא פנה אף חבר.ה המעוניין.ת למלא את התפקיד. גם פניות יזומות לחברים לא נענו בחיוב. אנו קוראים שוב, לחברים המעוניינים בתפקיד לפנות אל אחד מחברי צוות האיתור או להמליץ על מועמדים הראויים לתפקיד. חברי הצוות הם הלל הלוי, יפה קפון-עברי, שירה בן-סירה, קרני צרי ואני. אז אם החינוך בוער בדמכם- זה הזמן להיקרא לדגל.

ממונה בטיחות: כפי שפורסם, אברהם דביר סיים את תפקידו כממונה בטיחות בשער הגולן. אברהם מילא את תפקידו במשך כ-20 שנה, בהם דאג ופיקח על מכלול היבטי הבטיחות בעבודה בענפים, במטרה לשמור על בטיחות ובריאות העובדים. בנוסף אברהם דאג לביצוע הדרכות מקצועיות לעובדים לשיפור מיומנויות להגברת המודעות בתחום הבטיחות בעבודה. בשבוע שעבר התכנסנו להיפרד מאברהם ולהודות לו על עבודתו המסורה. אנתנו מאחלים לאברהם בריאות איתנה והצלחה רבה בכל אשר יפנה ויעשה.

את אברהם החליף עופר וקנין מאשדות יעקב. עופר היה ממונה הבטיחות בגיל הרך ובחינוך החברתי, וניאות להרחיב את אחריותו גם על שאר הענפים. עופר עורך היכרות בענפים ומשתלב מהר בעניינים. אנו מאחלים לו הצלחה רבה בתפקידו ובעיקר שלא נצטרך... אם בכל זאת אתם נתקלים בסיטואציה לא בטיחותית, יש ליצור קשר בהקדם עם עופר. הוא זמין בכל שעה, כולל שבתות וחגים, בנייד 0508652432 או במייל ofer0612@gmail.com. בהזדמנות זו, חשוב לציין ולהודות למאיר בן-עמי שמלווה את תחום הבטיחות ואת ממוני הבטיחות ושותף מלא בעשייה בתחום. יישר כוח!

חדוה שקד

עובדי החוץ שלנו

(לא) קר שם בחוץ

אני: חופית לסקה

מה למדתי: תואר ראשון (B.A) ושני (M.A) בחינוך. בין התארים למדתי לתעודת הוראה לגילאי גן ובית ספר יסודי.

במה עובדת: כעת עובדת במשרד החינוך כגננת לגילאי 3-6 שנים. התחלתי בשנת 2008 ומסיימת את שנתי ה-13.

ניסיון: התחלתי כמנהלת גן בצפון, כשעברנו דרומה תפקדתי גם כמורה מחליפה וגננת חטיבה צעירה. בהריון הראשון עם איתן החלטתי שאני רוצה להתמסר לגידול המשפחה, ולכן ביקשתי להיות גננת משלימה. גננת משלימה, שלא כמו שהרבה חושבים, היא גננת שמגיעה באופן קבוע לגן קבוע, ביום קבוע, במקום מנהלת הגן שנמצאת ביום חופש. לכן תהליכים רבים שקורים בגן מתנהלים בשיתוף פעולה בין הגננות, כחלק בלתי נפרד, מצוות הגן. אני אוהבת את עבודתי: האהבה שלי לילדים התחילה כבר כשהייתי נערה, וכבר אז הבנתי כי אהיה גננת. כל השאר פשוט קרה מתוך סימון המטרה הסופית, להיות בסביבת ילדים כל היום.

"מסר לאומה": השקיעו בדור העתיד. הם אלה שיתפעלו את המדינה שלנו בהמשך חיינו. אפשרו מספר מועט של ילדים בכל כיתה (גן ובית ספר כאחד), תנו לאנשי החינוך לעשות את עבודתם בצורה הטובה, המיטבית. היו מעורבים לא מתערבים, תנו מילה טובה, זה חלק מהבונוסים שיש לתפקיד שלנו שהוא לא מגולם בכסף, אך המילים ננצרות בליבנו. אנחנו (הגננות) לא בייביסיטר, רובנו באות עם אגינדה מקצועית, אז אל תנסו לתפעל אותנו כמו שאתם הייתם רוצים. זה אולי טעון מדי וארוך מדי, אך אני עדיין מאמינה שהשינוי יבוא מהילדים שלנו, הם הרבה יותר טובים מאיתנו. רק צריך לאפשר להם להיות ולהישאר כאלה.

זכרונות

גדעון ברקני

יללות חתולים מיוחמים בלילה מעבירות בי צמרמורת וצרימה קלה באוזני אף היום. כשהייתי ילד בפעוטון, בערך בגיל ארבע, היינו בלילות הקיץ החמים של עמק הירדן ישנים בחוץ, בחצר גן הילדים. המטפלות היו מוציאות את המיטות החוצה ומסדרות אותן בשורה ישרה אחת ליד השנייה תחת עץ הצאלון הגדול. למיטות הברזל שהיו למעשה לולים, הייתה מסגרת ברזל גבוהה עם ווים בפינות, עליה היו תולים כילה להגנה מפני היתושים. לילה אחד, בשעה מאוחרת, לאחר ההשכבה והפרידה מההורים, כשכבר נרדמנו, התעוררתי לקול יללות חתולים שישבו על ענף גדול מעל מיטתי. שכבתי בשקט, מאובן, מפוחד ומבועת מהצלילים הצורמניים והחזקים. שערותי סמרו ועור הקרקפת התמלא זיעה קרה. לפתע הם החלו להתקוטט ולריב, לצרוח אחד על השני ואז לאחר רגע של שקט קצר, הם נפלו מהענף ישר עלי. הכילה לא הצליחה לבלום אותם. הפחד והכאב של פגיעת גופם בגופי שיתקו אותי. הם מיד ברחו משם בריצה מהירה, משאירים אותי קפוא, מבוהל וחסר אונים.

ריח פטריות, שנאספו בשדה בטיול שבת חורפית, מעורר בי את תחושת השמחה וההנאה מיצירי הטבע המופלאים הללו. למעשה אלו שני ריחות: האחד של הפטריות הטריות שאספנו לשקית פלסטיק שלתוכה אהבתי לתחוב את אפי. הייתי שואף את הריח החזק והמגרה מלוא הריאות, שוב ושוב. השני היה של הפטריות לאחר שאמא קילפה וחתכה לקוביות ואז הטילה אותן אל הסיר החם, מלווה ברעש רתיחה פתאומית. הריח הזה היה עולה עם האדים של הקוביות המתבשלות והמבעבעות בסיר, לשם מיצוי המים הרבים שהכיל "בשרן" הספוגי והרך.

כשהיינו בגן המשותף, היינו חייבים לישון בצהריים. בבית הילדים היו חדרי שינה ובהם 4 מיטות.

בימי הקיץ היו המטפלות הולכות הביתה ואת מקומן הייתה מחליפה נערה מהמוסד החינוכי, בדרך כלל מכיתה י"א או י"ב. היא הייתה מנקה את פינת האוכל, מקפלת את הכביסה הנקיה ומכינה את מה שקראו אז "ארוחת ארבע".

יום אחד התעוררתי לקול צעדים מהמסדרון הארוך. הרמתי את ראשי לראות מה פשר הקולות וראיתי את המטפלת הצעירה עוברת עירומה הלוך וחזור. זכורות לי שערותיה השחורות וגופה החשוף. נדמה לי שהייתה זו הפעם הראשונה שראיתי אישה צעירה, במלוא הדרה החטוב, שלא הייתה מודעת למבטי, ולכן לא הסתירה דבר ולא נמלטה משם בצריחה. התפלאתי איזו סיבה יכולה להיות לה לחלוף במהירות כך במסדרון ומדוע היא איננה לבושה... במחשבה נוספת, לא היה לי לגמרי ברור, מה היה קורה אם היא הייתה מבחינה בי, ואולי...

על בנצ'יקים וחיות אחרות - סיפור לחג שבועות

בני ברקני

אפשר לומר כי במובנים רבים היה חג הביכורים "החג של יעקב שן". בהתאם לכך, אכן היה מדובר בחג נהדר שהיה סמל לחיבור בין התרבות המפוארת של שער הגולן לשורשיו הקיבוציים והחקלאיים.

באופן מסורתי כללה מסיכת החג ברכות, ריקודים ושירי מקהלה, וכן את הטקס המרגש של הענקת דגל הקיבוץ לענף המצטיין. אבל כידוע, לב ליבו של החג הייתה תמיד התהלכה. וכשאני אומר תהלכה אני מתכוון לתהלכה המפוארת של כל ענפי הקיבוץ, על כל שלל הכלים החקלאיים שהיו עוברים לפי סדר הענפים אל מול הקהל הנפעם.

מעבר לעובדה שכל ענף "אימץ" את אחד מבתי הילדים, היו הכלים והעגלות מכוסים בכרזות חגיגיות, שכל אחת ואחת מהן הייתה בעצמה סוג של פאר היצירה הקיבוצית, המהללת את הענף שלה והקיבוץ, ולעיתים אף שולחת עקיצות חביבות כלפי הענפים המתחרים.

ומעל כולם ניצב, סליחה, מעל כולם ישב יעקב שן במושבו המוגבה, ומשם הנחה את הטקס בחינניות רבה, תוך שהוא מקריא בחגיגות את הכרזות ונותן הסברים ופירושים למען כל מי שלא התמצא מספיק בענפי המשק. אה כן, וגם למען ותיקי הקיבוץ שישבו בשורה הראשונה והתקשו קצת לראות ולשמע. ואין מה לומר, הוא באמת עשה זאת בכישרון. וכישרון כזה נוטה לאתגר את הסביבה. והסביבה (וכשאני אומר סביבה, אני מתכוון לסביבת מחסן הבננות) החלה לשאול את עצמה: "אם הוא כל כך טוב, האם ניתן לגרום לו להתבלבל?" ואם כן, "אז אולי באמת נבדוק את זה?".

וכך נולד האתגר "לבלבל את יעקב".

וכאן נכנס לתמונה פרט היסטורי משמעותי: שנות השמונים התאפיינו במשבר כלכלי לא פשוט, וקיצוצים נרחבים נגזרו על ענפי הקיבוץ, כלומר על ענפי החקלאות. המצב הגיע לידי כך שהענפים לא הורשו עוד לקנות "נס-קפה" ונאלצו להסתפק בתחליף ציקוריה בטעם קפה. מאוחר יותר הוחלף גם זה לתחליף ציקוריה בטעם ציקוריה.

באותו הזמן, כך אמרו השמועות בחדר האוכל, המצב הקשה לא הגיע לצידו הצפוני של הקיבוץ, שם ניצב, כידוע, מפעל הפלסטיק המהולל "גולן". שם, כך לחשו הזקנות סביב השולחנות, זרמו ההשקעות ללא הפסקה, ואת מעט הכסף שהצליחו עובדי הבננות לקושש בעמל רב, השקיעו מיד במפעל הענק והכושל.

חברים שחזרו מתורנות לילה בתריסים, סיפרו שבחדר הקפה יש "נס-קפה" של עלית, ובמרחבי השדות והמטעים החל להישמע מין זמזום כעוס ועצבני, והפעם לא היו אלה הדבורים מהמכורת של טים.

השיחות במחסן הבנות החלו להישמע כמו השיחות בבתי המרוח הזועמים בפאריז של לפני המהפכה המפורסמת ההיא, כשנדע לאזרחים על כך שבארמון אוכלים עוגות (כנראה עם נס קפה עלית) בזמן שהם רעבו לחם.

"המחאה חייבת להישמע", אמרו הבננצ'יקים הצעירים והחצופים. להישמע, אבל איך? ועכשיו, תחברו את זה עם מה שאתם כבר יודעים על חג הביכורים, והרי לכם האקדח שמופיע במערכה הראשונה.

בהפסקות עשר שנערכו במטעים, כשהם רכונים מעל אבטיחים שנגנבו ביד אומן מהשדות של עוזי סלע, החלו להירקם התוכניות. הרעיון הכללי (והמבריק, חייבים להודות) היה לתת ליעקב שן להקריא בפני כל הקיבוץ את המסרים החתרניים שיהיו כתובים על גבי הכרזות. ולהזכירם, יעקב מעולם לא פספס כרזה.

ובאמת, בחג הביכורים הבא הופיעו על עגלות הבנות כרזות מחאה שכמוהן לא נראו עד כה. ואם להיות נאמנים לאמת ההיסטורית, אז הן די עברו לצד השני של הטעם הטוב. וכאילו לא די בכך, הן גם נכתבו בחוסר היגיון ובטעויות תחביריות כה קשות עד שיש הטוענים שהן נוגדות את כל חוקי הכתיבה. ככל הנראה, זהו המחיר שאתה משלם כאשר אתה נותן לבוגרי המוסד החינוכי "בקעת כנרות" לכתוב לבד.

אבל יעקב לא נפל בקלות. רחוק מזה. כמו אדמירל המנווט את ספינותיו בליל סערה, כך המשיך יעקב להוביל ולהנחות את שיירת הביכורים, מדלג בקלילות בין המלכודות שהוטמנו בעורמה בתוך הכרזות, ושומר בגאון על כבוד החג והקיבוץ.

הבננצ'יקים, יש להזכיר שוב, התאפיינו מאז ומעולם בחוצפה ובחוסר מורא (וגם בחוסר משמעותי בשעות לימוד, כידוע). הרי זמן לא רב לפני כן (1987, אם רוצים לדייק) הוכרזה בארץ שנת שמיטה, ואל מחסן הבנות עמד להגיע הרב לנדא המהולל מנתניה, כדי לאשר ולחתום על הסכם קניית בנות משער הגולן, אשר נמצא מזרחית לירדן ועקב כך פטור מענייני השמיטה.

לקראת בואו של הרב, הורה אבי וונגר לצוות העובדים לשטוף את המחסן (משימה בלתי הגיונית בעליל) ולהוריד מהקיר את התמונות של הבחורות הערומות (משימה בלתי הגיונית אף יותר).

ההוראה מולאה באופן חלקי. כלומר, הרצפה אמנם לא נשטפה, אבל גם התמונות נשארו על הקיר. שנייה לפני שפסע הרב הנכבד אל תוך המחסן, נצפה אבי וונגר פורץ בסערה מתוך המחסן ורץ אל עבר הפחים כשבידיו גוש גדול של ניירות קרועים ומקומטים.

אני לא יודע עד כמה זה היה נחוץ, שכן הרב הקשיש נכנס למחסן, הביט בקדרות בקירות האפורים ואז התיישב ולחש משהו באוזנו של עוזרו. אנחנו אמנם לא באמת מבינים יידיש, אבל בהחלט מניחים שמה שנאמר זה "אמרת שיש תמונות...".

ביקורו של הרב ואבדן התמונות אכן הותיר חותם, ובשנה שלאחר מכן הפכו הכרזות לבוטות אפילו יותר, והחלו אף לעסוק באזורים האינטימיים בגוף האדם, והשימושים שניתן לעשות

בהם (מה שאומר שאולי באמת היה עדיף להוריד את התמונות מהקיר). למשל, המשפט "כל אישה וכל בת אוכלת בננה בשבת", שמשלב גסות רוח וחוסר כבוד יחד עם הבנה מפתיעה בהלכות היהדות.

הטקטיקה של יעקב להתעלם ופשוט לא להקריא את הכרזות כבר לא תעבוד, אמרו הבנצי'קים, וזאת משום שכולם עמדו לראות ולשמוע. טוב, אולי חוץ מבניו ומרים נוימן הקשישים, שישבו בשורה הראשונה וחייכו בציפייה ובהתפעלות. כולם חיכו לרגע הגדול שיפיל את יעקב מכיסאו, אבל כשעברו עגלות הבננות אל מול הקהל הנפעם, לא הייתה שם אפילו כרזה אחת שלא לעניין. נס? התערבות אלוהית? ובכן, לא ולא.

מנהיגים גדולים נמדדו תמיד בשעות משבר, ויעקב הבין ששעה כזאת אכן הגיעה. בהתאם לכך הוא הפגין את כל התכונות הנחוצות למנהיג:

1. הבנה אסטרטגית.

2. יכולת איסוף מודיעין בזמן אמת.

3. אומץ ונחישות.

במילים אחרות, בשעות אחר הצהריים שלפני החג הוא יצא לבדו לפשיטה חשאית על סככת הבננות, שם המתינו העגלות, ודאג להעלים את הכרזות שנראו לו בוטות מדי. לאחר מכן יכול היה לחזור אל מושבו הנישא ולנהל את הטקס ללא חשש. הטקס שידע למזג את המורשת התרבותית המפוארת עם השורשים החקלאיים של ענפי הקיבוץ. אכן, הגנרל הגדול של חג הביכורים.

הבאת ביכורים

כיצד מפרישין הביכורים? יורד אדם בתוך שדהו ורואה תאנה שבכרה, אשכול שביכר, רימון שביכר – קושרו ואומר: הרי אלו ביכורים.

כיצד מעלין את הביכורים? כל העיירות שבמעמד מתכנסות לעירו של מעמד ולנין ברחובה של עיר, ולא היו נכנסים לבתים. הקרובים מביאים תאנים וענבים, והרחוקים מביאים גרוגרות וצימוקים. והשור הולך לפנייהם וקרניו מצופות זהב ועטרה של זית בראשו, והחליל מכה לפנייהם עד שמגיעים קרוב לירושלים.

העשירים היו מביאים את ביכוריהם קלתות של כסף ושל זהב, והעניים היו מביאים אותם בסלי נצרים

של ערבה קלופה.

הסלים והביכורים ניתנים לכוהנים.

(מתוך מסכת ביכורים, ב')

סיפורי אקום

מי שרף את המכונית?

עפרה שן

תשמעו סיפור.

צבי שמולוביץ' היה חבר בהשלמת "נצר לשחרור" (ההשלמה של יוסף נצר). במלחמת השחרור גויס להגנה לתפקיד בחיל חימוש והמשיך להיות בצבא זמן מסוים אחרי המלחמה. באחד הימים הגיע לקיבוץ – שומו שמים! – עם רכב, טקסי שחור, שנלקח כשלל מאחד הכפרים הערבים הנטושים.

הרכב היה קטן, אבל עשה בקיבוץ גלים גבוהים. הרוחות סערו, לא ייתכן שלחבר קיבוץ יהיה רכב פרטי, על אחת כמה וכמה רכב שלל, הרי אנחנו מתנגדים ללקיחת שלל, וכמובן שאנחנו מתנגדים למכונית פרטית.

צבי ניסה לטעון שהרכב יהיה של הקיבוץ, אבל המזכירות והשיחה התנגדו לתופעת הביזה. אז מה עושים? בינתיים הועמד הרכב ליד המוסך והמסגרייה, במקום צדדי שלא ינקר עיניים. והנה לילה אחד עלתה המכונית באש - נשאר רק השלד. העמידו אותו בחצר הפעוטון כמשחק לילדים.

מי הדליק את המכונית? שאלו החברים זה את זה. לאף אחד לא הייתה תשובה. וכך נשארה השאלה פתוחה ללא מענה.

צבי ורחל אשתו עזבו את הקיבוץ זמן קצר לאחר שריפת המכונית – והסיפור נשכח. שמעון עברי, שהיה אינסטלטור וקיבוצניק שרוף, כשהגיע לגיל מאוד מבוגר גילה את הסוד. "אני שרפתי את המכונית", הוא התוודה, "לא הסכמתי לרכוש הפרטי, ולא לביזה, ולכן הדלקתי אותה בלילה, וכך פתרתי את הבעיה".

כל גיבורי הסיפור כבר אינם איתנו, ורק הוותיקים של היום שאז היו נערים עוד זוכרים. היו זמנים...

הרבי יצחק מאיר מגור, מגדולי החסידות, הסביר מדוע קוראים לחג השבועות "זמן מתן תורתנו" ולא "זמן קבלת תורתנו", וכך אמר: "שכן מתן תורה לא היה אלא במעמד הר סיני, ואילו קבלת התורה כל יום ויום זמנה..." הבחירה לחיות בעולם מוסרי, הבחירה בערכים של צדקה וצדק, היא בחירה יומיומית שעלינו לעשות.

מתוך מאמר של הרב לילה וסידר, "הזמן הירוק" 29.5.2014

מתן פלג וקבוצתו עלו לליגת העל!

אביב לשם

אנחנו ממשיכים לעקוב אחרי הקריירה של מתן פלג, ושמחים לבשר שקבוצתו "הפועל נוף הגליל" (נצרת עילית לשעבר) עלתה לליגת העל בכדורגל אחרי שסיימה את העונה במקום הראשון בליגה השנייה, הליגה הלאומית.

מתן משחק בתפקיד מגן ימני בהרכב הקבוצה, ששבה לליגה הבכירה אחרי 15 שנים. מספר שעות אחרי סיום המשחק והבטחת העלייה, בירכתי אותו על ההישג הגדול. מתן חוזר לליגת העל (שם כבר היה עם בית"ר ירושלים), לשחק מול הקבוצות הגדולות, באיצטדיונים הגדולים - בלומפילד ביפו, סמי עופר בחיפה, טדי בירושלים, וזה הישג אישי מרשים. "את האמת, אני מרגיש שמחה מאוד גדולה. בחיים לא הרגשתי חוויה כל כך חזקה ועוצמתית", אמר לי.

אתה ממשיך בקבוצה בעונה הבאה?

אני מקווה להישאר בשנה הבאה ב"נוף הגליל". צריך לשבת עם ההנהלה ולראות, אבל אני מקווה מאוד להמשיך. טוב לי בקבוצה. אני איש של עבודה קשה, אתאמן חזק גם בקיץ, לקראת החזרה לאימונים.

אתה גר עם מיכל בת זוגתך בלוד, מתאמן ומשחק בצפון. איך אתה מסתדר עם הנסיעות?

האמת היא שהנסיעות מרמלה לנוף הגליל זה לא פשוט, אבל ברגע שאתה עושה את הנסיעות האלה ויודע שהמטרה היחידה זה לעלות ליגה, אז הקושי הוא לא פקטור בעיניי הזה. הנסיעות גם גורמות לי להעריך יותר את הזמן שלי באימון. אני אחד כזה שאוהב להשקיע, ואוהב להגיע מוקדם לפני כולם אפילו שאני גר רחוק. אני לוקח ברצינות את המקצוע, זה כדורגל, זה חלק ממני, זה חלק מהאופי שלי לעבוד קשה, והכי חשוב שאני נהנה מהעבודה הקשה.

רבים בקיבוץ עוקבים אחריך

משבת לשבת, ממשחק למשחק,

ושמחים בהצלחתך. זה חשוב לך?

בטח. אני רוצה להגיד לכל חברי

הקיבוץ שצופים בי, ואני יודע

שעוקבים אחריי ותומכים מרחוק,

המשפחה וחברים, אני שמח שלא

אכזבתי אתכם, ואני בטוח שאני

נותן לכם גאווה. גאווה לקיבוץ זה

משהו שגם תמיד בראש שלי, שאני

לא לבד, כי יש קיבוץ מאחורייך.

אז תודה רבה לכולם. אני שמח

שעשינו את זה, ו"יאללה נוף

הגליל!"

גולן מוצרי פלסטיק

לגולן מוצרי פלסטיק דרוש/ה **מתאמ/ת הזמנות שוק מקומי** **משרה זמנית עם היתכנות לקביעות**

מטרת התפקיד:

תהליך טיפול בכל שלבי ההזמנה: אישור ההזמנה, השלמת מידע, שילוח, תעודות משלוח מתן מענה שוטף לצוות המשווקים וצוות התשתיות. קשר ישיר עם לקוחות ומחלקות פנים מפעליות

דרישות התפקיד:

- ניסיון בניהול תיקי לקוחות /משרד /תיאום שיווק-מכירות - יתרון
- עברית ברמה גבוהה -חובה.
- שליטה מלאה בתוכנות OFFICE ודוא"ל. פריוריטי - יתרון.
- כושר ארגון, סדר ויכולת אדמיניסטרטיבית גבוהה.
- תודעת שירות ברמה גבוהה.
- השכלה תיכונית מלאה (תעודה מקצועית/תואר ראשון - יתרון)
- יכולת למידה גבוהה

היקף המשרה: מלאה, ימי עבודה: א'-ה'. ימי ו' - אחת לארבעה שבועות.
מיקום המשרה: משרדי החברה בקיבוץ שער הגולן.
יכולת הגעה עצמית לעבודה.

קורות חיים בציון שם המשרה יש לשלוח ל - job@golan-plastic.com
• רק קורות חיים מתאימים ייענו.
• המשרה מיועדת לנשים וגברים כאחד.

ספריה אזורית עמק הירדן

ידיעות הספרייה האזורית

שלום לך - מנוי/ת הספרייה האזורית ותושב/ת האזור !

"שנת הקורונה שלי" - קול קורא לתושבי המועצה לעיבוד שנת הקורונה. מוזמנים להגיש תוצרים לכתובת שמופיעה בקובץ המצורף.

עדכונים שוטפים

זמני פעילות הספרייה הינם : ימים א'-ה' בשעות 09:00-16:00 . בנוסף, ממשיכים במתכונת הכנת חבילות ואיסוף מחוץ לבית גבראל. מוזמנים לשלוח לי מייל עם רשימת ספרים.

השאלה דיגיטלית בספרייה האזורית:

קודים של "עברית" חינם למנויי הספרייה האזורית - פרטים בקבצים המצורפים. לינק לסרטון הסבר לאופן המימוש של הקוד בספרייה הציבורית : <https://bit.ly/357eRkr>

גט בוקס - ספרים דיגיטליים חינם למנויי הספרייה האזורית - ההשאלה היא לשני ספרים לחודש למנוי. מצורפים קבצי הסבר כיצד ניתן לבצע את ההשאלה. לינק להשאלת ספרים <https://emekyarden.library.org.il> . <https://j-v.getbooks.co.il> . הלינק נצא גם באתר הספרייה <https://emekyarden.library.org.il> . מוזמנים ליהנות ממבחר מגוון של ספרים. מייל תמיכה של גט בוקס : support@getbooks.co.il . <https://emekyarden.library.org.il> .

אייקאסט ספריית האודיו הגדולה והמקיפה ביותר בשפה העברית, מציעים 2600 ספרים מוקלטים במגוון ז'אנרים - מתח, עיון, ספרות מתורגמת ומקור, ספרות ילדים ונוער - האזנה באמצעות קוד קופון המאפשר האזנה למעלה מ 2500 ספרים מוקלטים בחודש עד 80 שעות האזנה. פרטים בקבצים המצורפים. תמיכה טכנית info@icast.co.il 0777172751

אתר הספרייה האזורית עמק הירדן הוא : <https://emekyarden.library.org.il>

שירלי יוסף - מנהלת ספרייה אזורית עמק-הירדן

04-6751175 שלוחה 4

"שנת הקורונה שלי"

קול קורא לתושבי המועצה - עיבוד שנת הקורונה

סגרו אתכם בבית שנה שלמה
וזה הוציא מכם צד יצירתי ואומנותי?

אנחנו רוצים לתת במה ליצירות שלכם.
מי שצילם, צייר, חיבר שיר, או גילה את עצמו מחדש במטבח.
מחמת לשלוח לנו למייל: bg@betgabriel.co.il

אנו נפיק תוכנית תרבותית שתכלול:
תערוכת צילום, ציורי ילדים, ספר שירים, ספר מחכונים

<< סיפור קצר או שיר

שנכתבו שמדברים על שנת הקורונה.

<< מחכונים

שגיליתם השנה וסיפור על הקשר המחודש למטבח בתקופה הזו + תמונות.

<< תמונות שצילמתם

ברוח התקופה, שמספרות את סיפוריה של שנת הקורונה בשבילכם

<< ציורים של ילדים

שממחישים את התקופה מהעייניים שלהם.

תושבים יקרים שלום רב,

מתוך חשיבה על החוסן שלנו כתושבים ונקהילה עולה הצורך לספר את סיפוריה של השנה הזו והמשמעות שלה עבורנו ולסמן את התובנות לעתיד.
המועצה מציעה ליצר תוכנית תרבותית במספר תחומים.

אנו פתוחים אליכם להעביר לנו חומרים שממחישים את מה שעברתם בשנה שחלפה.

את החומרים יש להעביר עד לתאריך 30/4/2021 למייל: bg@betgabriel.co.il

העבודות יודפסו ויוצגו כתערוכה אחת בבית גבריאל | לפרטים נוספים ניתן לפנות בטלפון 050-7748879

פרוייקט חדש מקומי וארצי למנויי הספרייה האזורית עמק הירדן -
מילה במקום - תחרות כתיבה ארצית בכתיבה מקומית -
שירים וסיפורים קצרים עד 1000 מילים.

תחרות כתיבה
שירים וסיפורים קצרים
עד 1,000 מילים

שלב 1
תחרות מקומית
בעשרות רשויות במקביל

שלב 2
תחרות ארצית

בראי המקום: יצירות על כל נושא עם
התייחסות ליישוב דרכו ניגשים לתחרות.

פרס ראשון 9,000 ש"ח
פרס שני 5,000 ש"ח
פרס שלישי 3,000 ש"ח

שליחת הטקסט ישלח בגודל פורמט וסייה
במסגרת הדיקטון בשני ימי עד 5.000 ש"ח
היחידות הכותב בשלב הראשון יזמין
באמצעות דיסקיטת באזור "עמק הירדן" ובתגובת השת
"הדיקטון".

עמוד האינטרנט
www.helicon.org.il

בדקו אם ישאובכם משתתף והרשמו
עד 11.05.21

הגשה ופרטים נוספים באתר
ההליקון בעמוד "מילה במקום"
www.helicon.org.il

מילה במקום
תחרות כתיבה ארצית

קישור לעמוד הקול קורא לכותבים ובו קישור לטופס הגשת היצירות ופרטים נוספים -
<https://www.helicon.org.il/proposal-for-writers>

תולדות ספרים

אילוצים ונוצר

הסינור של רוני – רינת הופר
מי הרס את הקרקס – נויה שגיב
נדיבות – אליסון גרין
לובנה וחלוק – ונדי מדור
אוטאר - כשף האויר האחרון : ההבטחה
אוטאר- כשף האוויר אחרון : החיפוש
פורטנייט: באטל רויאל – השורד

קריאה מהנה,
יעל, ספריה

חזש על המצף

גבר נכנס בפרדס – אשכול נבו
אמונה – דרור משעני
הילדה הטובה – מרי קוביקה
העיר המזרחית – אילנה ברנשטיין
לעיניך בלבד – שמעון שיפר
רוקחת הרפואות מסיילם – קתרין האו

ברוא הולמויסטית לנבוצ האג

בגלל כל הגבינות שאכלתי:
עברתי לילה *חלומי* דמיינתי שיש לי *קוטג' משלי
ושאני *נפוליאון* שעושה *סקי* עם *בולגרית*
בין עצי *אשל*
לצלילי מוזיקה של *רוקפור*.
בסוף התנגשתי בעמוד ואושפזתי בבית חולים *העמק*...
סיכויי החלמה: *9 אחוז*...

אג שבולצו שלמה!

תעודה זאת מוענקת
לאברהם דביר
ממונה בטיחות בשער הגולן
עם סיום תפקידו

אברהם מילא את תפקידו במשך שני עשורים בהם דאג ופיקח על מכלול העבודה בקיבוץ במטעים ובשירותים תוך הקפדה על כללי הבטיחות שמטרתם לשמור על העובדים ועל ציודם. כמו כן דאג לבצע הדרכות מקצועיות לעובדים ועל כלי העבודה לשיפור מיומנויות ההפעלה והתפקוד.

הקיבוץ מודה לאברהם ומאחל לו הצלחה בכל אשר יבחר בשלווה ובבטיחות.

חדוה שקד מנהלת מש"ב	אילן אופיר מרכז המשק	רמי יעקב מזכיר הקיבוץ
------------------------	-------------------------	--------------------------

אפריל 2021

כבוד לאברהם דביר

אברהם דביר סיים את תפקידו כאחראי על הבטיחות בקיבוץ. לכבוד סיום התפקיד נערך לכבודו טקס במזכירות והוענקה לו תעודת כבוד.

אש, אש, מדורה...

את ל"ג בעומר השנה בחר צוות התרבות לציין קצת אחרת. מקום המפגש והמדורה המסורתית לציוד נבחר להיות ב"שפך" הדשא ליד הבית האדום, מחסן ענף הדגים לשעבר, שם פרשו המשפחות מחצלות וסעדו את ליבן. ילדים ומבוגרים נהנו מתפוחי אדמה ומרשמלו שנצרכו באש המדורה. האטרקציה הייתה עגלת BBB שהגיעה עם המנות האהובות, היישר ממסעדת ההמבורגרים בצמת, נהוגה בידי **יותם גרונו** שעובד במסעדה כבר מספר שנים. תודה לצוות התרבות על ההפקה.

שולחן עגול

ביום שלישי (4.5) נערך מפגש בסגנון "שולחן עגול" כהמשך קידום המודל השיזורי, הפעם על הסדרי המעבר של חברים שיבקשו לעבור מהמסלול השיתופי הנוכחי להתנהל לפי מסלול הקיבוץ המתחדש. רמי יעקב המזכיר מציין כי היה מפגש טוב, נשאלו שאלות רלוונטיות חשובות להבנת התהליך.

"סמי הכבאי"

ביום חמישי 6.5. הגיעו מכבי האש לילדי הגנים וסיפרו על כיבוי אש, הדגימו והילדים התיזו בהנאה בזרנוק.

חללי צה"ל שהם נצר אחרון

ביום שישי 7.5 התכנסו אלי שריר וחבריו מקיבוץ מירב ומהרמה אסתר אלט, יעל אריאלי ומספר חברים לאזכרה המסורתית של חיים פרידמן ז"ל, שהתקיימה זו השנה ה-11. הגיעו חיילים נציגי הנח"ל ומשמר הגבול. השנה אמרו קדיש גם על קברו של שאול (פלי) גיגור, מחללי מכון המים, שהוכר כנצר אחרון. אבישי ציין בדבריו הנרגשים שהוא היחיד מבין הנאספים שהכיר את חיים ז"ל.

יום ירושלים - כרמלה מספרת

לאחר מלחמת ששת הימים ציינו בשער הגולן את יום ירושלים שנים רבות. מאחר שלמדתי בירושלים שלוש שנים החליטו בוועדת תרבות שאני "ירושלמית" ולכן אני אפיק ואנחה ערב זה.

זכור לטוב הערב עם מוטה גור, שהפך בינתיים למפקד פיקוד צפון והוזמן לדבר לא על ירושלים אלא על המתרחש בצפון. התנאי היה שתהיה גם תוכנית על ירושלים. הכנו תוכנית יפה של בערך 20 דקות על שערי ירושלים לפי הפואמה של יצחק נבון ורק אחריה סיפר מוטה גור על הנעשה בצפון. כל הערב הוקלט לגלי צה"ל.

לאחר שנמאס לי להכין בכל פעם דפים לשירה בציבור הכנתי בעזרתו של הניק חוברת של שירי ירושלים מעוטרת באיורים (בשיטה הישנה של גזור והדבק ממש במספריים ובדבק). זו שימשה אותנו מספר שנים גם לשירה בציבור וגם כמקור לשירים ואיורים לעלון. לאט נמוג ערב זה ולא צוין עוד (לא זכור לי מתי ולמה).

לאחרונה במסגרת פעולותי לפינוי בית "הילטון" והעברת משרד התקשורת לבית הפסיפס מצאתי את החוברת. מתוכה השיר בעמוד המוקדש ליום ירושלים והאיור - כאן.

פבישה בירושלים המאוחדת / רישום: שמוליק כץ.

יְחַג שְׁבַעַת תַּעֲשֶׂה לָּךְ, בְּפֹאֲרֵי קֶצֶיר חֲטִיִּים (שָׁמוֹת ל"ד, כג)

ביום ראשון 9.5 אילן אופיר דיווח: גדלנו השנה ב-550 דונם חיטה. 45 דונם לגרעינים - נקצרו לפני שבוע ובסוף השבוע כבשו קש. 40 דונם שחת נקצרו לפני 10 ימים. יתר השטח לתחמיץ נקצר לפני חודש וחצי. מספק חלק קטן מתצרוכת הרפת. בתמונה: ילדי גן שקד צופים בקציר.

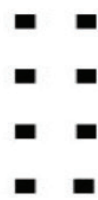

נוסטלגיה

לא ברור אם זה רוח החמסין או החג הקרב, אבל לגמרי במקרה התנקזו לעלון זה ארבע כתבות נוסטלגיה, שלוש בתוך העלון והרביעית בעמוד הקודם.

ערב שירי קציר וקיץ

יום שישי 21/5/21
20:30

במרפסת המוזיאון
עם שלומית והאקורדיון

הצוות: נילי, אהוד ומיה